

Sygn. akt II Ka 4/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Waldemar Nycz

Sędziowie: SSO Mariusz Sztorc (spr.)

SSR del. Anna Romańska

Protokolant: protokolant Jagoda Stępień

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Mariusza Kowala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 marca 2014 r.

sprawy oskarżonego D. K. o przestępstwo z art. 65§3 kks w zbiegu z art. 91§ 4 kks w zw. z art. 7§ 1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 17 października 2013 r., sygnatura akt X K 671/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I w ten sposób, że obniża wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny do 100 (stu) stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych), na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks zaliczając oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia 12 kwietnia 2013 r. po przyjęciu, iż 1 (jeden) dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 4/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 17 października 2013 r. sygn. akt X K 671/13 uznał oskarżonego D. K. za winnego tego, że w dniu 11 kwietnia 2013 r. w miejscowości D. przewoził w samochodzie osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) wyroby tytoniowe w postaci 3060 paczek papierosów marki W., 4030 paczek papierosów marki LM, 996 paczek papierosów marki M., 1880 paczek papierosów marki F., 1336 paczek papierosów marki C. bez polskich znaków akcyzy o wartości celnej 12033 zł co spowodowało uszczuplenie należności celnej w wysokości 6931 zł oraz uszczuplenie podatku akcyzowego w wysokości 158575 zł, tj. przestępstwa z art. 65 § 3 kks w zbiegu z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za ten czyn wymierzył mu karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł. Na podstawie art. 47 § 4 w zw. z art. 31 § 1, 4, 6 kks oraz § 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5.12.2005r. w sprawie niszczenia przedmiotów, których przepadek orzeczono na rzecz Skarbu Państwa orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci 3060 paczek 3060 paczek papierosów marki W., 4030 paczek papierosów marki LM, 996 paczek papierosów marki M.,

1880 paczek papierosów marki F., 1336 paczek papierosów marki C. bez polskich znaków akcyzy przechowywanych w depozycie Urzędu Celnego w R., zaś kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Na mocy art. 13 § 1 kk w zw. z art. 179 a § 1 kks powierzył wykonanie orzeczenia z pkt II w zakresie przypadku dowodów rzeczowych Urzędowi Celnemu w R..

Na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 20§2 kks zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniach 11.04.2013r. – 12.04.2013r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 §1 kks zwolnił oskarżonego w całości od uiszczenia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa, a na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. tj. 1983 nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty.

Apelację od wyroku wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w części dotyczącej kary. Zarzucił rażąco niewspółmierność kary, będącą wynikiem naruszenia przepisów dotyczących obowiązujących dyrektyw w zakresie wymiaru kary, a mianowicie przepisu art. 13 § 1 i 2 kks oraz naruszenie art. 23 § 3 kks poprzez nie wzięcie pod uwagę przy wymierzaniu kary grzywny dochodów oskarżonego, warunków osobistych, warunków rodzinnych, stosunków majątkowych oraz jego możliwości zarobkowych.

Skarżący wniósł o zmianę wyroku przez obniżenie orzeczonej w pkt I kary grzywny do 100 stawek przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 55 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Ze względu na to, że apelacja zwrócona została tylko przeciwko orzeczeniu o karze zbędne stało się rozważanie trafności wyroku Sądu Rejonowego w zakresie trafności dokonanych ustaleń faktycznych i winy oskarżonego. Dla porządku powiedziec jednak należy, iż Sąd Rejonowy ujawniony w trakcie rozprawy głównej materiał dowodowy poddał właściwej ocenie. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał na dowody, na podstawie których dokonał ustaleń faktycznych, jak i wskazał powody, dla których odmówił wiary dowodom przeciwnym. W rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych.

Okoliczności kształtujące wymiar kary wobec oskarżonego Sąd I instancji przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k. 96) wskazując, że wymierzając oskarżonemu karę miał na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, motywację sprawcy, sposób jego działania, jak też jego właściwości. Bliżej nie uzasadnił jednak wskazanych przez siebie czynników. Dalej podniósł, że wina oskarżonego została mu udowodniona ponad wszelką wątpliwość, a nadto oskarżony jest osobą zdolną do ponoszenia wszelkiej odpowiedzialności za własne czyny. Orzeczona kara wobec oskarżonego, zdaniem Sądu I instancji, będzie sprawiedliwą odpłatą za popełniony czyn, odpowiada bowiem stopniowi winy i społecznej szkodliwości, a także spełniać będzie cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, przyczyniając się także do kształtowania się świadomości prawnej społeczeństwa. Okolicznością łagodzącą wpływającą na wymiar kary był tu fakt, że zachowanie, jakiego dopuścił się oskarżony, miało charakter incydentalny.

Powyzsza prezentacja argumentacji Sądu Rejonowego w zakresie wymiaru kary, polegającej w istocie na sygnalnym przywołaniu przez Sąd I instancji okoliczności wymiaru kary, upoważnia do podzielenia argumentacji obrońcy oskarżonego, że Sąd I instancji niedostatecznie rozważył zebrany w sprawie materiał dowodowy w zakresie wymiaru kary, a w szczególności w ocenie występowania po stronie oskarżonego okoliczności łagodzących. Słusznie podnosi skarżący, że powinnością Sądu I instancji było ustalenie tych okoliczności w sposób wyczerpujący i wzięcie na etapie wymiaru kary tego tak, aby wymierzona kara była sprawiedliwa i mogła wywierać skutki prewencyjne zarówno

na oskarżonego jak i na społeczeństwo. Zasadnie stwierdza apelujący, że w stosunku do oskarżonego wystąpiły okoliczności łagodzące, których w ogóle Sąd I instancji nie wziął uwagę przy wymiarze kary. Trafnie podnosi apelujący, że oskarżony ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania, sprawuje osobistą opiekę nad dzieckiem (jest ojcem samotnie wychowującym dziecko), a sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa i jego zachowanie po popełnieniu przestępstwa powinny prowadzić do złagodzenia wymierzonej kary. Sąd Okręgowy zgadza się z tą argumentacją apelującego, gdyż wszystkie podniesione przez niego okoliczności znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym, a nie zostały należycie docenione przez Sąd Rejonowy jako okoliczności łagodzące, które powinny wywrzeć wpływ na wymiar kary. Z tego względu Sąd Okręgowy idąc w kierunku postulowanym w apelacji zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że obniżył wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny do 100 stawek dziennych przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł. Ustalenie wysokości stawki dziennej jest poniżej ustalenia dokonanego przez Sąd I instancji, ale powyżej wnioskowanego w apelacji poziomu jej określenia w wysokości 55 zł. Przyjęcie w ślad za apelacją stawki dziennej w wysokości 55 złotych, a zatem w wysokości niemal równej 1/30 minimalnego wynagrodzenia na dzień 11 kwietnia 2013r. jako daty czynu, byłoby w okolicznościach sprawy zbyt dalekim zmniejszeniem kary z uwagi na stopień społecznej szkodliwości czynu, jeżeli zważy się ustaloną w wyroku wartość uszczuplonych należności podatkowych. Z drugiej strony wymiar dziennej stawki grzywny musi być możliwy do udźwignięcia przez oskarżonego w połączeniu z ilością wymierzonych stawek. W ocenie Sądu Okręgowego ukształtowanie stawki dziennej na poziomie 70 zł odpowiada celom prewencji ogólnej i szczególnej, jaką kara ma odnieść w stosunku do oskarżonego i jego otoczenia społecznego. W ten sposób cele kary zostaną osiągnięte, czyniąc zadość należytemu uwzględnieniu w sprawie zarówno okoliczności łagodzących jak i obciążających, czego zabrakło w zaskarżonym wyroku.

Konsekwencją obniżenia kary grzywny stało się zaliczenie na poczet na nowo ukształtowanej kary na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks okresu rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w sprawie, przy przyjęciu, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

W pozostałej części zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

Ze względu na to, że oskarżony nie posiada stałego źródła dochodów, jest ojcem samotnie wychowującym dziecko, Sąd Okręgowy zwolnił go od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania odwoławczego, bowiem ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego w tych okolicznościach zbyt ciężkie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku na podstawie art. 437 § 2 kpk, art. 444 kpk, art. 456 kpk.